

**Preek ochtend 16 juni, viering HA
HWS Ontmoetingskerk
Johannes 6:41-59**

Gemeente van Jezus Christus,

Een aantal weken geleden was ik met het gezin in de Julianatoren. Leuk uitstapje, de kinderen hebben ervan genoten. Maar terwijl we daar waren hoorde ik iemand wat zeggen wat ik graag met u zou willen delen. Zelf vond ik het wel mooi en ook grappig... Op een terrasje zag ik een jongen van een jaar of zes-zeven zitten. Hij zat daar met zijn ouders en nog een kleiner broertje. Ik zag hem een slok nemen uit zijn grote beker frisdrank, die zette hij op tafel neer, leunde achterover in zijn stoel, zijn handen deed hij achter zijn hoofd en terwijl de zon op hem scheen zei hij: 'dit is leven'....

Laten we daar een moment bij stil staan. Bij die uitspraak: 'dit is leven', wat bedoelde hij daarmee? Zou die jongen vijf minuten daarvoor op de grond hebben gelegen, gereanimeerd zijn, de dood in de ogen hebben gekeken, maar nu zijn hart weer klopt zeggen: 'dit is leven'? Nee, ik denk het niet. Hij bedoelde dat hij genoot van dat moment, daar in het leuke pretpark, genietend van zijn drinken en de zon: 'dit is leven'. Een moment van gelukzaligheid, en misschien ook ergens onbewust wel de gedachte: zo moet het leven zijn. Dit is het goede leven...

Veel mensen worstelen met vragen rondom zingeving. Dat kan heel diep gaan, mooie filosofische gesprekken oproepen. Maar soms zijn die vragen ook een keiharde last. Veel jongeren en met name studenten ervaren vrijwel dagelijks de worsteling om uit bed te komen... Niet zozeer omdat het bed nog zo lekker ligt, maar omdat ze niet weten waarom ze uit bed zouden gaan. Het leven dat ze leven voelt niet goed, voelt zinloos... Dat is heftig en daar zijn veel verschillende redenen voor te vinden, maar uiteindelijk komt het volgens mij vaak neer op twee vragen: 'wat is het goede leven?' En 'hoe kan ik dat leven leiden?'

Laten we vanochtend stilstaan bij die twee vragen... Allereerst dus de vraag: 'wat is het goede leven?' Iedereen heeft een antwoord op die vraag. Die jongen in dat pretpark ervaarde het op dat terras, genieten van dat moment: 'dit is leven'... Zo zou het leven moeten zijn... Genieten... Wat is jouw antwoord op de vraag wat het goede leven is? Misschien houd je jezelf wel voor: als ik mijn studie heb afgerond, die promotie heb gemaakt, getrouwd ben... Dan bereik ik het goede leven... Het probleem daarbij is dat hoe dichter we bij die doelen komen, hoe meer blijkt dat het nog niet het goede leven is. Er zijn onverwachte tegenslagen, het blijkt toch niet zo mooi te zijn en uiteindelijk is de ontdekking dat het of onhaalbaar is, of dat het toch niet het goede leven was...

En dat heeft impact op onze levens. Misschien voel jij je wel net als die student die geen reden ziet om 's ochtends uit bed te komen. Of ben jij iemand die de vraag naar het goede leven wegdrukt door zo druk mogelijk te zijn. Misschien zie jij op instagram al die succesvolle

mensen langskomen, wetende dat het niet echt is, maar toch jaloers en somber omdat jij het nooit zal bereiken... Alle mensen worstelen met de vraag wat het goede leven is... Bekendheid, geld, familie, aanzien, macht... Het zijn stuk voor stuk antwoorden die wij op die vraag geven... In eerste instantie geeft ons dat misschien een goed gevoel, maar vroeg of laat schieten we tekort... En dan komt het schuldgevoel, het minderwaardig voelen... Het moet beter, het goede leven is binnen handbereik... Maar het lukt niet, het lukt jou niet...

In feite lukt het helemaal niemand. Niemand bereikt ooit het goede leven. Op sommige momenten lijkt het erop dat we het hebben, even hebben: 'dit is leven'. Maar dan is het moment weer voorbij...

Wat is het goede leven? In het Grieks zijn er twee verschillende woorden voor leven: bios en zoë. Bios gaat met name om het biologische leven. Als je hart klopt, je haalt adem, dan leef je... Dat is de bios. Maar het goede leven, daar op het terras in de Julianatoren bijvoorbeeld, dat is zoë. 'Dit is leven', dit is zoë bedoelde de jongen...

En we hoorden Jezus in de Bijbeltekst van vanochtend zeggen: 'Ik ben het brood dat leven geeft.' Ik ben het brood dat zoë geeft staat er. Het goede leven. En ook daarvoor wanneer Jezus zegt: 'Werkelijk, Ik verzeker u, wie gelooft, heeft eeuwig leven.' Eeuwig zoë. Het goede leven.

Je komt nog weleens het beeld tegen dat het eeuwige leven is dat je op de wolken zit en de hele dag, tot in eeuwigheid, harp zit te spelen. Dat is misschien eeuwig leven, eeuwige bios, je hart klopt... Maar voor mij persoonlijk zou dat eerder aanvoelen als een straf. Natuurlijk een tijdje zou het leuk zijn, maar in eeuwigheid. Eeuwige bios? Verschrikkelijk... Sowieso hebben wij moeite met het idee van eeuwig leven, eeuwige bios. In de fictie, met name in science fiction verhalen komt je het nog weleens tegen. Er is iemand die ontdekt heeft hoe hij onsterfelijk wordt, maar na zoveel eeuwen leven begint juist die persoon te zoeken naar een manier om toch te sterven. Eeuwig leven in de zin van de eeuwige bios is volgens mij per definitie de hel... Maar daar heeft Jezus het hier ook niet over. Jezus heeft het over de eeuwige zoë. Het eeuwige goede leven. Dat gaat over kwaliteit van het leven. Het goede leven...

In de eeuwige toekomst, maar ook in het hier en nu. We hadden het over de vraag naar het goede leven. Mensen die worstelen met de vraag: wat is nu het goede leven... Ik denk dat die worsteling vaak wordt veroorzaakt door de Heilige Geest. God die in mensenharten werkt om ze te laten beseffen: dit leven wat ik nu leef, dat is niet het goede leven. Als mens ben ik voor iets beters, iets mooiers geschapen. Mensen die maar niet blijvend gelukkig kunnen zijn met hun leven... Het is het besef dat God jouw leven voor iets hogers heeft gemaakt... Misschien herken jij die worsteling ook wel in je leven. Je leven voelt onaf, je denkt: 'is dit het nou?' Het antwoord is nee, want het goede leven kunnen wij niet zelf bereiken.

Jezus moet het ons geven. We hoorden het Jezus zeggen: 'Werkelijk, Ik verzeker u, als u het lichaam van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt u geen leven in u.' Dit gaat weer over die zoë, het goede leven, de kwaliteit van leven. Als je het lichaam van Jezus niet eet, dan heb je geen zoë in je. Jezus zegt: 'Wie mijn lichaam eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven'. Eeuwig zoë.

We hoorden deze woorden uit Johannes 6. Dat is een best lang hoofdstuk waar veel in staat. Het hoofdstuk begin met het verhaal van de vijf broden en de twee vissen. Het is een groot wonder. Jezus gaat dat kleine beetje eten verdelen en er blijkt meer dan genoeg voor duizenden mensen te zijn. De mensen zijn diep onder de indruk, ze zien in Jezus een grote profeet en willen Hem tot koning uitroepen. Maar Jezus trekt zich terug. De dag daarop gaat de menigte weer naar Hem toe. Jezus zegt daarover: 'Werkelijk, Ik verzeker u, u zoekt Me niet omdat u tekenen hebt gezien, maar omdat u brood gegeten hebt en verzadigd bent.' De mensen komen niet zozeer voor Jezus zelf, maar ze komen voor het eten, ze komen voor het spektakel van een wonder. Veel mensen denken dat dat het goede leven is. Mooie ervaringen, voldoende eten, verre vakanties, grootse dingen... Het kunnen momenten van gelukzaligheid zijn. Maar dat is allemaal slechts een zwakke afspiegeling van het echte goede leven. Het leven dat alleen bij Jezus gevonden wordt. Het goede leven is het leven met Jezus. In de eeuwige volmaakte toekomst, maar ook hier, nu, vandaag in jouw leven.

Dat is het antwoord dus op die eerste vraag: wat is het goede leven? Het leven met Christus. De tweede vraag was hoe kan ik dat leven leiden? Hoe kan ik het goede leven leiden? Hoe maak ik van alleen mijn bios er ook zoë van.

Het moeilijke is: dat kun je niet. Je kunt Jezus niet verdienen, je kunt Hem niet vinden, je kunt Christus niet opeisen. We hoorden Jezus zeggen: 'Niemand kan bij Mij komen tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem bij Me brengt, en Ik zal hem op de laatste dag laten opstaan.' Niets wat wij doen kan ervoor zorgen dat wij Jezus zelf vinden. Nee, wij moeten naar Hem toe worden gebracht. God moet ons helpen. Hij geeft ons het genadegeschenk...

Dit is aan de ene kant onwijs moeilijk, en tegelijkertijd oneindig eenvoudig... Het wordt gegeven, wij hoeven het alleen aan te pakken. Net als dat straks ons het brood en de wijn wordt aangereikt... Wij hoeven het alleen tot ons te nemen. Zo simpel, zo eenvoudig is het... Maar tegelijkertijd zo oneindig moeilijk... Wij willen van alles doen om het goede leven te bereiken, want wij willen zelf de touwtjes in handen nemen, zelf doen, zelf kunnen... Maar wij kunnen het niet... Niets wat jij doet, al heb je al je ambities bereikt en nog meer, niets zal onszelf het goede leven doen bereiken... Wij kunnen het niet... Het wordt ons gegeven. Dat is genade... Neem jij het aan? Het is zowel oneindig veel moeilijker, als makkelijker dan wij ons kunnen voorstellen. En wanneer je Jezus aanneemt, dan breekt die zoë ook door in jouw leven. Het geloof in Christus werkt transformerend, maakt van ons

andere mensen. Mensen die proeven van de goedheid van de Heer, genieten van het goede... Zoë...

Het probleem is dat veel van ons dat wel willen, maar het niet zo ervaren... Jezus zegt: 'Mijn lichaam is het ware voedsel en mijn bloed is de ware drank. Wie mijn lichaam eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik blijf in hem.' Het Grieks is een rijkere taal dan ons Nederlands, ook hier weer. Dit eten waar Jezus het over heeft is namelijk heel letterlijk eten. Je zou het ook kunnen vertalen met knagen, kauwen, smakkend eten... Zo worden wij ertoe opgeroepen om het brood dat leven geeft, Jezus Christus zelf, te eten.

Vergelijk het met een verbrandingsmotor, bijvoorbeeld in je auto. Als je benzine hebt in je tank, dan gebeurt er niets... Maar wanneer de auto start, de motor begint te lopen, dan wordt de benzine een bron van grote energie en rijdt de auto soms tot torenhoge snelheden... Zo ook Jezus, het brood des levens... Als wij dat brood op de plank laten liggen, dan blijft ons leven hetzelfde... Maar wanneer wij op dat brood gaan kauwen, wanneer het in onze spijsvertering terecht komt... Dan komt die energie los, dan transformeert ons leven, dan en alleen dan, komt die zoë, die kwaliteit van leven in ons leven hier en nu...

God geeft ons het brood dat leven geeft, Jezus Christus, maar wat doen wij met dat waardevolle geschenk? Leggen wij het op de plank? Of eten we het? Daar ontvangen wij zoë, in het eten van Christus. Niet eenmalig, maar continu... Dan vinden we het goede leven, dan zullen wij nooit meer hongeren en dorsten naar iets anders, want wij hebben het ware gevonden... Het goede leven...

Hoe eten wij het Brood des levens? Leven met Hem... Door het Heilig Avondmaal, door kerkgang, door gebed, door omgang met Christus... Door het brood des levens te eten, te kauwen, in onze spijsvertering terecht te laten komen... Dan leven we met Jezus, dat is het goede leven. Halleluja, amen.

Met eventuele reacties op deze preek kunt u terecht bij ds. Stefan Honing. stefanhoning@gmail.com of 06-48883410